

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718203342
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718203342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho vo veci starostlivosti súdu o maloletého I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov: W. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, E., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Zboja, advokát, IČO: 42 072 905, so sídlom Kuzmányho 4, C. a C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XXX, G., zastúpená Advokátkou kanceláriou JUDr. Zuzana Tomášová, advokátka, IČO: 36 123 692, so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaniach otca a matky mal. dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20. februára 2019, č.k. 6P/46/2018-117, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému zamietol, výrokom II. návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému zamietol a výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že otec dieťaťa sa podaným návrhom domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na maloletého zo sumy 180 eur na sumu 30 % sumy životného minima na nezaopatrené alebo nepľnoleté dieťa odo dňa podania návrhu na súd, t.j. od 22.11.2018. Matka maloletého v priebehu konania nesúhlasila s návrhom otca na zníženie výživného, pričom žiadala súd, aby zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť na mal. zo sumy 180 eur na sumu 240 eur. Súd prvej inštancie uviedol, že v čase posledného určenia vyživovacej povinnosti súd vychádzal zo skutočnosti, že otec sa vzdal výhodnejšieho zamestnania, vychádzal z príjmu otca, ktoré mal pred stratou, a tiež zo skutočnosti, že otec vykonával kroky smerujúce ku zbaveniu príjmov. Vychádzajúc z ust. § 78 ods.1 Zákona o rodine, súd po vykonanom dokazovaní nezistil na strane otca takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia, ktorým bola stanovená vyživovacia povinnosť otca k maloletému. Súd konštatoval, že otec bol od 01.08.2012 (teda už v čase posledného určenia vyživovacej povinnosti) dobrovoľne nezamestnaný, od 26.07.2013 je evidovaný ako nezamestnaný a od 30.10.2013 ZŤP. Nezamestnanosťou a nepriaznivým zdravotným stavom sa otec bránil aj v pôvodnom konaní, napriek tomu, až do augusta 2018 si riadne plnil vyživovaciu povinnosť k maloletému. Súd neuveril tvrdeniam otca, že túto za neho plnil jeho otec (starý otec maloletého), ktorý je starobný dôchodca s dôchodkom vo výške 565,70 eur. Pokiaľ sa otec bránil svojim nepriaznivým zdravotným stavom, súd v tomto smere poukázal na skutočnosť, že otec nepožiadaval po celú túto dobu o priznanie invalidného dôchodku, čo súd vyhodnotil ako vzdanie sa príjmu bez dôležitého dôvodu. Tento krok urobil až v priebehu tohto konania, čo súd hodnotil ako účelové. Otec rovnako ako v pôvodnom konaní vykonáva kroky, ktorými sa

zbavuje svojho majetku, keď bezodplatne v roku 2015 previedol pozemok pod svojim rodinným domom v nadobúdacej hodnote (v roku 1998) 540.000,- SK /17.924 eur/ na svojho otca, pričom jeho hodnota v čase prevodu (r. 2015), aj podľa tvrdení samotného otca, bola ešte vyššia. Rovnako tak si nechal vyplatiť v roku 2014 poisťku vo výške 756,01 eur a v roku 2018 poisťku vo výške 2.368,51 eur, ktoré sumy mal dať otcovi ako splátky pôžičky. Súd v tomto smere poukázal na § 62 ods. 5 Zákona o rodine. Súd tiež prihliadol nielen k preukázateľnej výške príjmov povinnej osoby, ale vzal do úvahy aj majetkové pomery otca a jeho celkovú životnú úroveň. Poukázal na to, že otec býva sám v primerane zariadenom rodinnom dome, ohodnotenom na sumu 144.000 eur, pričom nevyplatil matke dieťaťa podiel z BSM vo výške 66.279 eur, čím ukrátil matku a maloletého o ďalší zdroj finančných prostriedkov. Za danej situácie sa návrh otca na zníženie výživného javil súdu ako účelový, samotné vystavenie preukazu ZŤP a jeho zaradenie v evidencii nezamestnaných v danom prípade samo o sebe bez zohľadnenia ostatných právne relevantných skutočností nemôže byť dôvodom pre zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému. Keďže takto zistené pomery neodôvodňujú zníženie výživného na minimálnu sumu, z uvedených dôvodov súd návrh otca zamietol. Na strane maloletého došlo nepochybne k zmene pomerov, keďže tento je vekovo starší, vyspelejší, prudko vyrástol, nastúpil na strednú školu, od poslednej úpravy živného uplynulo viac ako 6 rokov, ktorá skutočnosť je sama o sebe dôvodom na zvýšenie výživného. Súd však v tomto smere prihliadol na zmenu pomerov aj na strane matky, ktorá v čase pôvodného rozhodnutia dosahovala príjem 415 eur brutto, pričom v súčasnosti jej príjem výrazne vzrástol na sumu 1.214,30 eur bez daňového bonusu. S poukazom na tieto skutočnosti, ako aj na fakt, že na strane otca neboli zistené také príjmy, ktoré by odôvodňovali zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti, súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka mal. dieťaťa. Uviedla, že počas konania vyšli najavo skutočnosti, ktoré jasne dokazujú špekulatívne správanie otca mal. dieťaťa, ktoré smeruje k zbavovaniu sa majetku tak, aby zo seba účelovo robil osobu v hmotnej núdzi, čo sa však nezakladá na pravde. Otec býva v luxusne zariadenom rodinnom dome, ktorý bol skolaudovaný v r. 2001, dá sa teda hovoriť o relatívne novom rodinnom. Tento bol znaleckým posudkom ohodnotený na sumu 144.000 eur, následne doplnením ZP na sumu 148.000 eur. Ďalej poukázala na otcov prevod pozemku darovacou zmluvou na svojho otca (starého otca mal.). Rozporovala tvrdenie otca o tom, že mu na všetko požičiava jeho otec, podľa jej názoru je to účelové, až smiešne. Na pojednávaní otec dieťaťa uviedol, že od dňa 30.10.2013 do prevodu pozemku, t.j. do dňa 27.11.2015, mu otec požičiaval peniaze a dlh narástol na sumu 74.000 eur. To znamená, že mu otec požičal mesačne sumu 3.083 eur, pričom dôchodok jeho otca predstavuje 565,70 eur. Uviedla, že otec si dal poslať na účet svojho otca plnenie zo životnej poisťky, dňa 21.07.2018 mu bola na účet pripísaná čiastka 2.368,51 eur, následne dňa 01.08.2018 prestal splácať výživné, hoci evidentne mu financie nechýbali. Plnenie si dal poslať na otcov účet, aby obišiel exekučné konanie. Upriamila pozornosť na fakt, že počas uvedeného exekučného konania vyšlo najavo, že otec si dokonca sporil na stavebnom sporení, pričom ku dňu 24.01.2019 bola nasporená suma 1.676,25 eur. Ďalej uviedla, že v deň doručenia napadnutého rozsudku otec doplatil výživné v sume 540 eur a zaplatil bežné výživné za 02/2019 v sume 180 eur. Dodala, že na strane maloletého došlo k značnej zmene pomerov, je to takmer dospelý človek s nárokmi dospelého človeka. Jeho výdavky na stravu, ošatenie, športové aktivity, zdravotnú starostlivosť, internet, telefón, poplatky v škole atď. sú značné, cca 700 eur mesačne. Poukázala na to, že maloletý sa nemôže zúčastniť branného cvičenia v Chorvátsku z finančných dôvodov a rád by si urobil vodičský preukaz (cca 700 eur). Na základe uvedeného zotrvala na svojom návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti na sumu 240 eur.

3. V zákonnej lehote proti uvedenému rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie aj otec dieťaťa, a to voči zamietnutiu jeho návrhu na zníženie výživného. Uviedol, že v súčasnosti je nezamestnaný a jeho jediným príjmom sú dávky v hmotnej núdzi. Uvedené napokon potvrdzujú aj listinné dôkazy predložené v priebehu konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti si jednoducho nedokáže plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému v takom rozsahu, ako ju stanovil Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozhodnutí zo dňa 24.10.2012. Zdôraznil, že držiteľom preukazu ŽZP je až od r. 2013, pričom posledné súdne konania ohľadom výživného prebiehali ešte v r. 2012. Teda nie je pravdou, že by sa jeho zdravotný stav nezhoršoval. Súd nepovažoval jeho návrh za dôvodný, keď prihliadol nielen k preukázateľnej výške príjmov povinnej osoby, ale vzal do úvahy aj jeho majetkové pomery a jeho celkovú životnú úroveň. S uvedeným tvrdením sa nestotožňuje, nakoľko toto tvrdenie nie je podložené jediným dôkazom. Poukázal na to, že jeho finančná situácia bola aj zo strany Centra právnej pomoci vyhodnotená ako dôvod na poskytnutie bezplatnej právnej pomoci v tomto konaní, preto trval na tom, že nie je v jeho

schopnostiach a možnostiach platiť stanovené výživné. Voči nemu sú vedené viaceré exekučné konania a v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom nie je schopný z objektívnych dôvodov zabezpečiť dostatočný príjem ani sám sebe. Po niekoľkých odborných lekárskych vyšetreniach mu bol od dňa 04.02.2019 priznaný s trojročnou spätnou platnosťou invalidný dôchodok. Predmetné rozhodnutie tak v danom smere považoval za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Namietal, že súd v danom prípade svojvoľne neakceptoval kľúčovú skutočnosť, že jeho súčasné mesačné výdavky prevyšujú jeho príjmy, a teda objektívne nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu výživného vo výške 180 eur mesačne. Uvedené je všeobecný fakt, nakoľko sa pre jeho zlý zdravotný stav nachádza v nepriaznivej životnej situácii. Opätovne zdôraznil, že nevlastní žiaden majetok okrem rodinného domu vo Vrútkach, ktorý je zaťažený záložným právom. Keďže táto nehnuteľnosť je zaťažená exekúciou, neprichádza do úvahy ani jej predaj a vyplatenie matky maloletého. Tvrdenia o jeho majetnosti považoval za zjavne neopodstatnené a nesprávne, nakoľko tieto neboli v konaní ničím preukázané. Výživné na maloletého v súdom určenej výške uhrádzal starý otec maloletého namiesto neho, keďže nemal financie na jeho úhradu. Vyplýva to aj z predložených podkladov o vklade výživného na účet. V súčasnosti sa však snaží uhrádzať výživné v najvyššej možnej výške. Opätovne poukázal napr. na potvrdenie OTP Banky Slovensko, a.s. zo dňa 24.01.2019. Má teda záujem plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, avšak v takom rozsahu, ktorý je s prihliadnutím na jeho možnosti a schopnosti fakticky realizovateľný. Dodal, že súdom naposledy určená suma výživného je neaktuálna a nezohľadňuje súčasný stav, a preto ju nie je možné plniť. Od mája 2010, t.j. takmer 9 rokov, nemá pravidelný príjem zo zamestnania, naproti tomu matke sa za posledné obdobie príjem výrazne zvýšil. Pre úplnosť poukázal na vyjadrenia realizované v priebehu konania, v ktorých s odkazom na predložené dôkazy relevantne reagoval na všetky námietky matky maloletého. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd výrok I. rozsudku zmenil a stanovil mu platiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne, počnúc dňom 22.11.2018, vždy do dvadsiateho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

4. K obom podaným odvolaniam sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že otec sa o syna dlhodobo nezaujíma, nekontaktuje ho. Od augusta 2018 si otec riadne neplní vyživovaciu povinnosť k synovi, žiadnym spôsobom sa nepodieľa na úhrade výdavkov pre potreby maloletého. Všetky náklady v súvislosti s maloletým sú v pôsobnosti matky, ktorá sa o maloletého stará sama, riadne zabezpečuje všetky jeho potreby. Poukázal na skutočnosť, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ktorý bola v roku 2012, ubehla značná doba. Maloletý je študentom gymnázia, je vysokého veku, matka mu zakupuje oblečenie a topánky v mužských veľkostiach, s čím má spojené zvýšené náklady. Upozornil, že otec sa žiadnym spôsobom nepodieľa na zabezpečovaní ani len základných potrieb pre maloletého, v súčasnosti si riadne plní vyživovaciu povinnosť. Počas pojednávania otec uviedol, že je pravdou, že mal mimoriadne príjmy z vyplatenia ukončeného poistenia, napriek tomu sa žiadnym spôsobom nepodieľal na zlepšení situácie maloletého. Na základe uvedeného žiadal aby odvolací súd návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovel, nakoľko tento je v najlepšom záujme dieťaťa. Návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti žiadal zamietnuť.

5. K podanému odvolaniu matky sa písomne prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril otec dieťaťa. Tvrdenia matky maloletého, uvedené v odvolaní, považoval za neopodstatnené. Uviedol, že matka maloletého v rámci celého konania účelovo súd zavádza uvádzaním zveličených, ničím nepodložených tvrdení. Zdôraznil, že vzhľadom na preukázané skutočnosti v súčasnosti nedokáže platiť výživné v stanovenej výške. Za týmto účelom boli súdu predložené aj listinné dôkazy. Tvrdenia matky o zámernom zbavovaní sa majetku považoval za špekulatívne a nepravdivé. Jeho súčasné konanie v žiadnom prípade nesmeruje k účelovému znižovaniu príjmu, ale naopak k jeho zvýšeniu. Počas tohto konania rozhodne nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by dokazovali správanie, smerujúce k zbavovaniu sa majetku. K prevedenému pozemku, poisťkám aj k exekúciám sa už viackrát vyjadroval a na týchto tvrdeniach aj zotrval. Pokiaľ ide o zvýšené výdavky maloletého, poukázal na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Z predmetného ustanovenia nevyplýva, že by mal štát garantovať deťom životnú úroveň podobnú ich rovesníkom, ako sa chybne matka mal. domnieva. Uvedené je aj v logickej úvahe neprijateľné a nesprávne, nakoľko rodičia rovesníkov nemusia dosahovať rovnakú životnú úroveň ako rodičia maloletého. Upozornil na § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pričom z uvedeného vyplýva, že súd prihliadne iba na odôvodnené, a nie akékoľvek potreby oprávneného. Taktiež zdôraznil, že súd prihliada na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného dokonca aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Dodal, že zníženie výživného vzhľadom na jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery považoval za plne dôvodné a v danom smere osobitne odkázal na odvolanie. V doplnení k vyjadreniu uviedol, že počas

konania tvrdil, v akom stave sa nachádza dom, v ktorom býva. Viackrát zdôrazňoval, že tento si v súčasnosti už vyžaduje rekonštrukciu. Tvrdenia matky preto nezodpovedajú realite. Napokon poberá od ÚPSVaR príspevok na bývanie. Mal za to, že podanie návrhu matky na výkon exekúcie malo špekulatívny charakter, nakoľko nastalo deň pred začatím platnosti nového zákona. Pokiaľ ide o prevod predmetného pozemku na jeho otca, tak práve dátum darovania pozemku dokazuje nemožnosť inej voľby, ako sa dostať k finančným prostriedkom na živobytie, čo v rámci konania hodnoverne vysvetlil. Naopak, špekulatívne sa mu javí, že matka svoj dedičský podiel nedávno prenechala svojej matke. To, že sa nikdy nevyhýbal práci a dodržiaval všetky podmienky uchádzača o prácu potvrdil ÚPSVaR v Martine a dokonca aj pracovníčka ÚPSVaR z pracoviska Vrútky vo svojej výpovedi na OO PZ vo Vrútkach. Sociálna poisťovňa však vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav uznala jeho invaliditu. Aj na pojednávaní dňa 20.02.2019 uviedol, že jeho dlh voči otcovi z roku 2012 do roku 2015 sa navýšil z 50.000 eur na 74.000 eur. Od leta roku 2012 do jesene roku 2015 sa tak dlh navýšil o ďalších 24.000 eur, teda za konkrétnych 40 mesiacov vychádza pôžička priemerne 600 eur mesačne. Čiastka z plnenia poisťky prišla po dohode na účet jeho otca, aby sa znížil narastajúci dlh. Výživné za august 2018 koncom júla 2018 za neho zaplatil jeho otec, vtedy totiž pre chybu na ÚPSVaR dostal len základnú dávku v hmotnej núdzi bez príspevku na bývanie a príspevku za aktívne hľadanie si práce. Až neskôr, po podaní sťažnosti mu ÚPSVaR tieto príspevky doplatil. Dodal, že by sa maloletému rád venoval a podporoval ho pri športoch a jeho ďalších aktivitách, avšak matka maloletého mu vždy robila prieky pri styku s maloletým. Vyjadrenie otec doplnil o ďalšie podanie, v ktorom predložil súdu ako dôkaz odborný posudok o invalidite zo dňa 04.02.2019, z ktorého je zrejmé, že je invalid a nie je schopný si zabezpečiť prácu. Predložil tiež rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 18.03.2019, podľa ktorého nie je v jeho schopnostiach a možnostiach plniť si vyživovacie povinnosti v súdom stanovenom rozsahu, keďže jeho príjem predstavuje 165 eur mesačne a predložil i zmluvu o pôžičke zo dňa 29.04.2019. Mal za nepochybné, že podaný návrh na zníženie výživného je plne odôvodnený, preto žiadal, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že výživné zníži na minimálnu sumu v zmysle zákona.

6. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec prostredníctvom právneho zástupcu viedol, že tvrdenia kolízneho opatrovníka sú nepravdivé a skreslené, pričom v ostatnom sa pridržiaval argumentačne svojho odvolania a vyjadrenia.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a 66 zák. CMP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 zákona CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

9. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím), je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti však môže byť iba skutočnosť, že sa závažnejším spôsobom zmena prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprimerané. Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného preto treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Tieto sa však môžu stať dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

10. Pri zmene rozsudku súd už nemôže preskúmať správnosť pôvodného rozsudku, ale sa musí zaoberať otázkou, či sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie už prisúdených opakujúcich sa splátok (R 33/1967).

11. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov v zmysle

§ 78 ods. 3 Zákona o rodine. Na strane povinného môže byť takouto zmenou strana zamestnania (súd je povinný skúmať príčiny), dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, zhoršenie majetkových pomerov a pod. Na strane oprávneného sú takými okolnosťami napríklad nadobudnutie čiastočnej alebo úplnej schopnosti živiť sa sám, zmena potrieb u školopovinných detí, zmena majetkových pomerov a pod. Až v prípade, ak má súd za preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Zmena výšky výživného alebo jeho úplné zrušenie je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že výživné na maloletého bolo naposledy zmenené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 5P/29/2012-56 zo dňa 02.07.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 17CoP/101/2012-79 zo dňa 24.10.2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 17CoP/101/2012-84 zo dňa 13.11.2012, a to zo sumy 140 eur na sumu 180 eur. V tom čase bol otec živnostník, pričom za rok 2011 bol v strate, do apríla 2010 podnikal spolu s otcom, kde mal uzatvorenú mandátnu zmluvu, jeho daňový základ bol vo výške 150.000 Sk. Súd pri rozhodovaní vychádzal z potenciálneho príjmu, ktorý by otec mohol dosahovať, ak by svojim ľahkovážnym správaním neprišiel o predchádzajúcu prácu a pokiaľ by na seba nebral neprimerané majetkové riziká. Matka v tom čase pracovala v spoločnosti O., S. s priemerným mesačným zárobkom vo výške 415 eur brutto. Maloletý I. mal v tom čase XX rokov, bol žiakom druhého stupňa základnej školy, aktívne športoval, zúčastňoval sa vedomostných súťaží.

13. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie, t.j. dňa 20.02.2019, po uplynutí viac ako 6 rokov od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie bolo zistené, že u účastníkov konania nedošlo k zmene pomerov, odôvodňujúcej zmenu pôvodného rozhodnutia o stanovení vyživovacej povinnosti otca na mal. I.. V súčasnosti je otec evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, a to počnúc dňom 26.07.2013. Je poberateľom invalidného dôchodku, počnúc dňom 04.02.2016 vo výške 165 eur a dávok v hmotnej núdzi - za rok 2018 vo výške 117,40 eur, resp. 180,50 eur a tiež poberateľom príspevku na diétu z dôvodu cukrovky. Je výlučným vlastníkom rodinného domu v hodnote 144.000 eur, kde býva sám, pričom prebieha exekučné konanie na vymoženie výplaty z tohto rodinného domu, ktorý bol v BSM matky a otca vo výške 66.279 eur. Matka je v súčasnosti zamestnaná v rovnakej spoločnosti, v akej bola v čase rozhodovania o poslednej zmene výživného na maloletého, pričom dosahuje podstatne vyšší príjem, v priemere vo výške 1.214,30 eur. Býva s maloletým v staršom rodinnom dome, ktorý jej daroval brat. Maloletý je v súčasnosti vo veku XX rokov, je študentom N. v G.. Aktívne športuje - hrá hokejbal a florbal.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že na strane otca mal. dieťaťa nenastala taká (negatívna) zmena pomerov v zmysle § 78 Zákona o rodine, ktorá by odôvodňovala zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. Napriek skutočnosti, že otcovi sa znížil jeho príjem oproti poslednej úprave výživného, stále jeho majetková situácia a celková životná úroveň je podkladom na ponechanie doposiaľ stanovenej výšky výživného. Súd prvej inštancie správne vychádzal z majetkových pomerov otca, pričom prihliadal na zbavovanie sa majetku otcom bez právneho dôvodu. Rodinný dom v hodnote 144.00 eur, ktorý otec vlastní a z ktorého má povinnosť vyplatiť matke z vyporiadania BSM sumu 66.279 eur, a spolu s pozemkom pod ním, ktorý vlastnil a darovacou zmluvou previedol na svojho otca (nadobúdacía hodnota minimálne vo výške 17.924 eur, podľa samotného vyjadrenia otca bola v čase prevodu ešte vyššia), mohol v čase, kedy mali tieto nehnuteľné veci najväčšiu bonitu, predaj a z tohto výťažku mohol vyrovať dlh voči matke, svojmu otcovi a zabezpečiť si primerané bývanie (v uvažovanom prípade predajom uvedeného by si otec zabezpečil minimálne sumu vo výške 161.000 eur). V konaní otca, ktorý pozemok pod rodinným domom previedol darovacou zmluvou na svojho otca, nemožno nevidieť úmysel sťažiť samotný predaj rodinného domu a znížiť jeho hodnotu, pričom uvedené treba hodnotiť v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine tak, že otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu. Rovnako ako súd prvej inštancie hodnotí aj odvolací súd fakt, že otec až v priebehu tohto súdneho konania požiadal o priznanie invalidného dôchodku (dňa 04.02.2019), pričom zdravotné komplikácie má minimálne odo dňa 30.10.2013, kedy mu bolo rozhodnutím ÚPSVaR Martin vyhovené v žiadosti o vyhotovenie preukazu ZŤP, čím sa v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu, ergo invalidný dôchodok mu mohol byť priznaný i pred rokom 2016 (nakoľko tento mu bol priznaný 3 roky spätne, teda od roku 2016). Bez rovnakej odozvy v hodnotení nemohol zostať ani ďalší majetkový prospech - a to výplata z poisťok - vo výške 756,01 eur v roku 2014 a vo výške 2.368,51 eur v roku 2018, ktoré otec mal poskytnúť svojmu otcovi ako splátky pôžičky. Tieto kroky otca, smerujúce k zbavovaniu sa jeho majetku, spolu s jeho nehospodárnym

konaním ho však nezavádzajú zodpovednosti o starostlivosť o dieťa, ktorého odôvodnené potreby vekom a nástupom na školu vyššieho stupňa nepochybne výrazne vzrástli, keďže plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine. V nadväznosti na uvedené potom treba konštatovať, že nemôže zostať ťarcha celej vyživovacej povinnosti len na jednom rodičovi za stavu, kedy dovoľujú posúdené zákonné možnosti podieľať sa na tomto plnení aj druhému rodičovi. Na uvedenom základe preto rozhodol súd prvej inštancie vecne správne o zamietnutí návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Rovnako sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil aj so zamietnutím návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, nakoľko i na strane matky, ako bolo uvedené vyššie, došlo k zmene pomerov, a to vo výške príjmu, ktorý sa jej podstatne od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti zvýšil. Uvedená zmena, hodnotená aj vo svetle zhodnotenia schopností, možností a majetkových pomerov otca, neodôvodňuje zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti.

15. S poukazom na uvedené skutočnosti preto súd prvej inštancie rozhodol vecne správne a odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu týchto trov. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.